

kommende Aar, hvis Hjælp tiltrænges, vil stille sig velvilligt overfor Kommunens Krav.

P. Th. Nielsen: Der findes i Bilagene en meget kort Redegørelse for den Tilladelse, der er givet til Udførsel af Malt. Den ærede Ordfører (Poul Christensen) nævnedes lige denne Sag, jeg havde for øvrigt ventet, at han havde nævnt, at Sagen var behandlet i Finansudvalget, og havde nævnt, hvad der var blevet Resultatet af disse Forhandlinger. Den ærede Ordfører sagde imidlertid, at den højtærede Indenrigsminister vilde tale om dette Spørgsmaal og vel nok vilde komme ind paa Resultatet af disse Forhandlinger. Jeg skal derfor ikke i hvert Fald nu komme ind paa dette Spørgsmaal, men afvente, hvad den højtærede Indenrigsminister har at sige om det Forhold.

I øvrigt findes der under Ændringsforslag Nr. 16 og i Bilagene under Nr. 17 og 18 en Redegørelse for Indtægter og Udgifter ved en Del af Statens Kornhandel i det afvigte Finansaar. Denne Redegørelse frembyder adskillig Interesse. Jeg har set, at der i radikale Blade, bl. a. i „Aalborg Venstreblad“, findes en Artikel, hvorover der med store Bogstaver staar: „Staten har paa sine Kornforretninger tjent 300,000 Kr.“ Jeg vil henstille til Redaktøren af „Aalborg Venstreblad“, det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen), at han søger at faa det korrigeret. Hvis han læser nærmere efter, vil han kunne se, at det er splittergalt, hvad han her anfører. Staten har ikke tjent 300,000 Kr. paa sine Kornforretninger, men Staten har, som det er anført i Ændringsforslaget, paa sine Forretninger med det danske Korn tabt 608,000 Kr., og angaaende Handelen med det udenlandske Korn hedder det i Bilaget, at Resultatet ikke i Øjeblikket er opgjort. Naar man gaar de foreliggende Oplysninger efter, kan man se, at der for Høstaaret 1914—15 har været et Tab paa den fremmede Rug, der er indkøbt, af 581,736 Kr. 25 Øre, medens der til Gengæld har været en Gevinst paa fremmed Hvede paa 431,611 Kr. 51 Øre. Det samlede Tab paa udenlandsk Korn har altsaa været 150,124 Kr. 74 Øre, men om hele dette Forhold med udenlandsk Korn hedder det udtrykkeligt i Bilagene, at vedrørende amerikansk Rug og Hvede og russisk Rug og Hvede er det umuligt at foretage nogen afsluttende Opgørelse, og derfor finder det heller ikke Udtryk i Ændringsforslag.

Det, der finder Udtryk i Ændringsforslaget, er Handelen med indenlandsk Korn, navnlig Handelen med Rug. Man har dels direkte købt Rug og dels købt Rug ved at ombytte den med Majs. Den højtærede Indenrigsminister udtalte i Fjor paa de Møder, der blev holdt ude i Landet, at Staten ikke vilde komme til at tabe paa sin Kornhandel. Nu foreligger imidlertid Resultatet, og det er, at der i alt paa den indenlandske Rug er tabt 608,000 Kr. Der er indkøbt 42,100 Tdr. Rug, i alt 4,210,191 kg, og den er indkøbt til en Pris af 18 Kr. 81 Øre pr. 100 kg. Det vil sige, at det er indkøbt til Maksimalpris; men saa er der løbet forskellige Omkostninger paa for Staten ved Tørring, Lagring, Transport, Administration o. s. v. Disse Omkostninger har været meget store, de andrager ca. 30 pCt. af Købesummen, 29,5 pCt. Den saaledes indkøbte Rug kommer derefter ikke til at staa Staten i Maksimalpris, men i en Pris af 24 Kr. 34 Øre pr. 100 kg. Det er derfor paa ingen Maade nogen billig Rug.

Gaar vi saa over til den Rug, der er blevet ombyttet med Majs, er Forholdet, som det fremgaar af Bilagene, at Staten har købt 143,000 Tdr. Majs, som man agtede at ombytte med Rug, men der er dog kun ombyttet 64,800 Tdr. Denne Majs stod Staten i 20 Kr. 03 Øre pr. 100 kg. Men hvis man ser paa den Rug, som man paa den Maade fik ombyttet, kommer den til at staa Staten, naar man regner alle Udgifter med, i 24 Kr. 93 Øre pr. 100 kg. Det bliver derfor heller ikke nogen billig Rug. Det, at man gav sig til at fastsætte en Maksimalpris for Rug, har altsaa senere ført til de Forhold, at man saa sig nødsaget til at indkøbe, opbevare og tørre Rug og ombytte en Del Rug med Majs. Og det har saa, som sagt, bidraget til, at Rugen ingenlunde blev billig, men at den tværtimod kom til at staa Staten i en Pris, der ligger tæt op mod 25 Kr. pr. 100 kg. Af den Rug, som Staten fik ombyttet mod Majs, blev saa dyr, ligger ogsaa noget i det Forhold, at Staten ikke fik al sin Majs ombyttet. Den højtærede Minister havde nemlig sendt et Cirkulære til Amtmændene, hvori han sagde, at denne Ombytning af Majs med Rug skulde betragtes som en Statshjælp til det lille Landbrug. Det førte til, at Amtmændene i adskillige Tilfælde ikke vilde tillade en Ombytning. Og det lille Landbrug har jo ikke ret megen Rug, i mange Tilfælde slet ingen. Derfor fik Staten kun 67,000 at